

Udskriftsdato: mandag den 12. januar 2026

KEN nr 10652 af 13/12/2004 (Gældende)

Ligestillingsnævnets afgørelse

Ministerium: Social- og Boligministeriet

Journalnummer: E.2.2.102

Ligestillingsnævnets afgørelse

J.nr. E. 2.2.102

Rigspolitiets krav om forskellig højde for mænd og kvinder til optagelse på politiskolen var ikke ulovlig kønsdiskrimination.

—En mand klagede over Rigspolitiets praksis ved ansøgninger om optagelse i politiet, der stillede forskellige krav til legemshøjde for mænd og kvinder. Ligestillingsnævnet fandt ikke at kunne tilsidesætte Rigspolitiets opfattelse, hvorefter det er nødvendigt for politibetjente, at de besidder en vis autoritet, for at de kan udføre deres job på en hensigtsmæssig og sikkerhedsmæssig forsvarlig måde, og at en sådan autoritet normalt forudsætter en minimumslegemshøjde. Nævnet fandt heller ikke at kunne afvise Rigspolitiets antagelse af, at den fornødne autoritet til at udføre politiarbejde forudsætter, at den enkelte politibetjents legemshøjde ikke er mindre end den gennemsnitlige højde for personer af det køn, som den pågældende politibetjent tilhører. Ligestillingsnævnet fandt herefter ikke, at Rigspolitiets forskellige krav til mandlige og kvindelige ansøgers højde ved ansøgning om optagelse til politiet var udtryk for ulovlig forskelsbehandling på grund af køn.

Sagen angår spørgsmålet om, hvorvidt det er ulovlig kønsdiskrimination, At Rigspolitiet ved ansøgninger om optagelse i politiet normalt giver afslag til mænd, hvis legemshøjde er under 172 cm, mens den krævede mindstehøjde for kvinder er lavere. —**Sagsfremstilling** —Klageren, en mand, har klaget over, at der stilles forskellige krav til ansøgers højde ved optagelse på politiskolen alt efter, om ansøgeren er en mand eller en kvinde. Klageren har tre gange udbedt sig ansøgningsskema, men har hver gang fået at vide, at han ikke havde den rigtige højde for at kunne komme til optagelsesprøve, idet han er 168 cm, mens en kvinde ikke med en tilsvarende højde ikke ville blive afvist på grund af sin højde. —**Parternes påstande** —Nævnet har forstået klageren således, at han ønsker fastslået, at de forskellige krav til ansøgers højde er udtryk for forskelsbehandling på grund af køn. —Indklagede har påstået frifindelse. —**Parternes argumentation** —Klageren har anført bl.a., at kvinder på 168 cm godt kan optages i politiet, og opfattes som værende i stand til at udfylde rollen som politibetjent. Der er ikke nogen saglig grund til at mænd med en højde svarende til kvindernes ikke kan optages i politiet, idet kravet om autoritativ fremtræden lige så vel kan opfyldes af en mand med en højde under den gennemsnitlige højde for mænd som af en højere mand. —**Indklagede har anført følgende**—"... Frem til 1998 forelå der er et vejledende krav fra Rigspolitiet om, at mandlige ansøgere skulle have en højde på mindst 177 cm og kvindelige ansøgere en højde på mindst 165 cm for at kunne blive ansat som politibetjent på prøve. —I 1998 blev formuleringen af kravet til en ansøgers højde ændret, idet det var Rigspolitiets opfattelse, at de hidtil gældende krav - uagtet at de var vejledende - i praksis blev forvaltet således, at højdekravet i stort omfang virkede som et ufravigeligt krav. —Det var dog fortsat Rigspolitiets opfattelse, at momenter som højde, styrke, fysisk robusthed samt autoritet var væsentlige krav at still, for at alle dele af arbejdet som polititjenestemand kunne løses effektivt og sikkerhedsmæssigt forsvarligt. Kravet blev herefter formuleret således: "Der lægges vægt på, at ansøgerne har en rimelig højde, er fysisk robuste og fysisk egnede til jobbet." —Siden 1998 har højden således indgået som et blandt flere momenter i en samlet vurdering af den enkelte ansøger. Det er fortsat Rigspolitiets opfattelse, at visse ansøgere er så små at dette moment ikke vil kunne opvejes, uanset hvad ansøgeren ellers måtte vise sig at indeholde. Personer, som er for små i forhold til den gennemsnitlige borger som henholdsvis mand og kvinde, vil ikke kunne fremstå med den autoritet, som er nødvendig for at de kan udføre jobbet som polititjenestemænd på en hensigtsmæssig og sikkerhedsmæssig forsvarlig måde. I de tilfælde vil Rigspolitiet give afslag allerede

på baggrund af oplysningerne om højden. "Når en ansøger i forbindelse med ansøgningens modtagelse ikke fravælges på grund af højden og udtages til at fortsætte ansættelsesproceduren, tillægges ansøgerens højde fortsat betydning ved vurderingen af egnetheden. I løbet af ansættelsesproceduren får ansøgeren mulighed for at demonstrere sine egenskaber og kvalifikationer. I den forbindelse tillægges det afgørende betydning, hvis ansøgeren viser egenskaber som myndighed, gennemslagskraft, handlekraft, autoritet, viljestyrke og "gå-på-mod", hvorved der i øvrigt kan kompenseres for den ringe højde. "Rigspolitiet har i den i "Orientering om Rigspolitiets nuværende praksis i ansøgningssager" fra 1. maj 2004 efter grundige overvejelser og i lyset af de indvundne erfaringer valgt at præcisere kravene til ansøgernes højde ved følgende formulering: "Rigspolitiet lægger vægt på at ansøger er fysisk robust og fysisk egnet til politiarbejdet, herunder at han/hun har en rimelig højde. Det er Rigspolitiets opfattelse, at personer, som er for små i forhold til den gennemsnitlige borger, ikke vil kunne fremstå med den autoritet, som er nødvendig for, at de kan udføre politiarbejdet på en hensigtsmæssig måde." "Rigspolitiet giver normalt afslag til en kvindelig ansøger, hvis hun er mindre end 164 cm, og til en mandlig ansøger, hvis han er mindre end 172 cm." "... "Da der som bekendt er fysiske forskelle på kvinder og mænd - herunder at gennemsnitshøjden for mænd og kvinder er forskellig - er det rigspolitiets opfattelse, at dette må komme til udtryk ved en differentieret vurdering af mandlige og kvindelige ansøgers fysiske fremtoning og formåen. Sådan har det været, lige siden kvinder fra 1977 har kunnet ansættes som politibetjente. "Som det fremgår af det anførte ovenfor, er der imidlertid sket en lempelse af højdekravet for mænd og dermed en tilnærmelse til det tilsvarende krav for kvinder. Rigspolitiet finder det ikke forsvarligt at lempe højdekravet for mænd yderligere." "Ligestillingsnævnets bemærkninger og konklusion"Efter § 19 i ligestillingsloven kan Ligestillingsnævnet bl.a. behandle sager efter denne lovs § 2, og efter ligebehandlingslovens § 2. "Efter ligestillingslovens § 2 skal enhver arbejdsgiver, myndighed eller organisation behandle kvinder og mænd lige inden for offentlig forvaltning og erhvervmæssig og almen virksomhed. "Efter ligebehandlingslovens § 2 skal enhver arbejdsgiver behandle mænd og kvinder lige ved bl.a. ansættelser. "Disse lovbestemmelser omfatter imidlertid ikke en forskelsbehandling, der ikke begrundes i køn, men i saglige forhold. "Ligestillingsnævnet finder ikke at kunne tilsidesætte Rigspolitiets opfattelse, hvorefter det er nødvendigt for politibetjente, at de besidder en vis autoritet, for at de kan udføre deres job på en hensigtsmæssig og sikkerhedsmæssig forsvarlig måde, og at en sådan autoritet normalt forudsætter en minimumslegemshøjde. Nævnet finder heller ikke at kunne afvise Rigspolitiets antagelse af, at den fornødne autoritet til at udføre politiarbejde forudsætter, at den enkelte politibetjents legemshøjde ikke er mindre end den gennemsnitlige højde for personer af det køn, som den pågældende politibetjent tilhører. "Det findes derfor ikke at udgøre en forskelsbehandling, der strider mod ovennævnte lovbestemmelser, at Rigspolitiet ved bedømmelsen af ansøgere til optagelse i politiet normalt giver afslag til en kvindelig ansøger, hvis hun er mindre end 164 cm, og til en mandlig ansøger, hvis han er mindre end 172 cm, idet denne forskel findes sagligt begrundet i det nævnte hensyn til, at politibetjente er i besiddelse af den fornødne autoritet til at udføre deres hverv på forsvarlig måde. "Som følge af det anførte

bestemmes: "Klagen tages ikke til følge. "

<E. 2.2.102>